

Mededelingen inzake het Boswezen, de Houtvoorziening en de Jacht

GEBRUIK VAN BESTRIJDINGSMIDDELEN

De Ministers van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening en van Sociale Zaken en Volksgezondheid hebben, gelet op het toenemende gebruik van chemische middelen ter bestrijding van ziekten en plagen in land- en tuinbouw en bij de opslag van producten en achtereenvolgens gelet op het toenemende gebruik van bestrijdingsmiddelen voor agrarisch, hygiënisch en huishoudelijk doel en op het gevaar, dat dit gebruik inhoudt voor de gezondheid van mens en dier, twee commissies ingesteld.

1. De Bestrijdingsmiddelencommissie, die tot taak heeft zich te beraden over de bezwaren, die aan het gebruik van bestrijdingsmiddelen zijn verbonden, en deze gedocumenteerd ter kennis van de Ministers zal brengen, eventueel onder bijvoeging van voorstellen ter voorkoming of vermindering van deze bezwaren.

2. De Commissie voor Phytopharmacie, die de Ministers van advies zal dienen over de toegepast-wetenschappelijke vraagstukken, liggende op het gebied van de bestrijdingsmiddelen en die aan hoofden van diensten voorlichting zal geven in verband met deze vraagstukken.

De pharmaceutische inspecteur van de Volksgezondheid A. Kruysse, is van beide commissies voorzitter.

NATUURSCHOONWET 1928 EN SUCCESSIEWET 1954

In het Rapport van de Commissie tot herziening van de Boswet 1922 wordt een voorstel gedaan betreffende de verlaging van successierechten. De commissie zou het, aldus de tekst van dit rapport, van groot belang achten, indien artikel 7 van de Natuurschoonwet 1928 in dier voege zou worden gewijzigd, dat bij openstelling van landgoederen voor het publiek de rechten van successie, van schenking en van overgang zouden worden geheven over de helft der verkoopwaarde als bedoeld in genoemd artikel 7.

Deze gedachte was reeds in het in Voorlopig Verslag van de Tweede Kamer (Handelingen 1949/50, 915, 4) naar voren gebracht en nu ook de Commissie herziening Boswet blijkt heeft gegeven, daar achter te staan, heeft de Minister van Financiën deze overgenomen (Memorie van Antwoord, Handelingen 1953/54, 915, 5) en in een Nota van Wijzigingen (Hand. 1953/54, 915, 6) nader geformuleerd.

Daardoor ziet de tekst van het gewijzigde wetsontwerp (Hand. 1953/54, 915, 7) — voor wat betreft de N.W.O.P.-landgoederen — er thans als volgt uit:

De artikelen 7, 8 en 9 van de Natuurschoonwet 1928 worden vervangen door het navolgende.

Artikel 7.

Indien tot een verkrijging in de zin van de Successiewet 1954 een onroerend goed behoort, dat is aangemerkt als een landgoed, bedoeld in artikel 1, vindt — mits aan de in het volgende lid gestelde voorwaarden is voldaan — geen invordering plaats van het verschil tussen het volgens de opgelegde aanslag verschuldigde recht van successie, recht van overgang of recht van schenking en de belasting, welke verschuldigd zou zijn, indien het onroerend goed wordt gesteld op de verkoopwaarde, welke op het tijdstip van de verkrijging aan het goed zou moeten worden toegekend, in geval daarop de last rustte om het gedurende een tijdvak van 25 jaren als zodanig in stand te houden en geen opgaand hout te vellen, dan volgens de regels van normaal bosbeheer noodzakelijk of gebruikelijk is. Indien en voor zover het onroerend goed bovendien overeenkomstig door Onze Ministers van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen en van

Financiën goedgekeurde regelen voor het publiek is opengesteld, treedt voor de vorenbedoelde verkoopwaarde de helft daarvan in de plaats.

Het vorige lid is slechts van toepassing, indien in de aangifte behalve de naar artikel 21 van de voormelde wet bepaalde verkoopwaarde worden opgegeven, de in dat lid bedoelde verkoopwaarde en de in artikel 3 bedoelde beschikking, zomede, indien en voor zover het een opengesteld landgoed betreft, de beschikking, waarbij de regelen voor de openstelling zijn goedgekeurd.

Het in het eerste lid bepaalde geldt ook, indien de hiervoor bedoelde beschikkingen op verzoek van de verkrijgers eerst na het overlijden of de schenking zijn afgegeven.

In het aanslagbiljet wordt behalve van het bedrag van de aanslag melding gemaakt van het bedrag van de terstond invorderbare belasting. De vaststelling van laatstbedoeld bedrag wordt voor de toepassing van de Successiewet 1954 beschouwd als de oplegging van een aanslag.

Artikel 8.

Indien binnen een tijdvak van 25 jaren na het overlijden of de schenking zich één van de in artikel 3, tweede lid, genoemde gevallen voordoet, wordt het recht — waarvan ingevolge artikel 7, eerste lid, invordering achterwege is gebleven — alsnog ingevorderd.

Indien, nadat één van de in het eerste lid bedoelde gevallen zich heeft voorgedaan, het onroerend goed gedeeltelijk als landgoed in de zin van artikel 1 blijft aangemerkt, wordt het recht herrekend naar de verkoopwaarde (of, voor zover het onroerend goed volgens goedgekeurde regelen blijft opengesteld, de helft van de verkoopwaarde), ten dage, waarop zich één van die gevallen heeft voorgedaan, aan het onroerend goed, voor zover het als landgoed in voormelde zin blijft aangemerkt, overeenkomstig artikel 7, eerste lid, toe te kennen, vermeerderd met de verkoopwaarde, welke op dat tijdstip ingevolge artikel 21 van de Successiewet 1954 aan het overige gedeelte van het onroerend goed, met inbegrip van het gevelde opgaande hout, moet worden toegekend, zonder dat de som van die waarden de in artikel 7, tweede lid, eerstbedoelde waarde te boven gaat. In dat geval wordt het verschil tussen het aldus herrekende recht en de reeds ingevorderde belasting alsnog ingevorderd. Teruggave van recht heeft deze bepaling niet tengevolge.

Indien door Onze Ministers van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen en van Financiën wordt beslist, dat, te rekenen naar de schenking, liggende binnen een tijdvak van 25 jaren na het overlijden of de schenking, het onroerend goed niet langer volgens goedgekeurde regelen is opengesteld, en de vorige twee leden niet van toepassing zijn, vindt alsnog invordering plaats van het verschil tussen het recht, berekend naar de volle, in artikel 7, eerste lid, bedoelde verkoopwaarde en de reeds ingevorderde belasting.

Indien het in het vorige lid bedoelde geval zich voordoet ten aanzien van een gedeelte van het onroerend goed en het tweede lid niet van toepassing is, wordt het recht herrekend naar de helft van de verkoopwaarde, op het in het vorige lid bedoelde tijdstip aan het onroerend goed, voor zover het volgens goedgekeurde regelen blijft opengesteld, overeenkomstig artikel 7, eerste lid, toe te kennen, vermeerderd met de verkoopwaarde, welke op dat tijdstip ingevolge laatstgemelde bepaling aan het overige gedeelte van het onroerend goed moet worden toegekend, zonder dat deze som de in artikel 7, eerste lid, bedoelde waarde te boven gaat. Het verschil tussen het aldus herrekende recht en de reeds ingevorderde belasting wordt alsnog ingevorderd. Teruggave van recht heeft deze bepaling niet tengevolge.

Indien één van de gevallen, in dit artikel bedoeld, zich voordoet, zijn zij, die tot het doen van aangifte van de verkrijging zijn of waren gehouden, verplicht binnen twee maanden, nadat zij daartoe door de inspecteur bij aangetekende brief zijner uitgenodigd, bij nadere aangifte de gegevens te verstrekken, welke voor de invordering of herrekening ingevolge dit artikel nodig zijn, voor zover deze nog niet aan de inspecteur bekend zijn. Artikel 51 van de Successiewet 1954 is van toepassing. Het bedrag van het in te vorderen recht wordt bij aanslag vastgesteld.

Op het bedrag van de belasting, welke ingevolge artikel 7, eerste lid, niet wordt ingevorderd, blijft artikel 70 van de Successiewet 1954 van toepassing, met dien verstande, dat de aldaar bedoelde interest slechts gevorderd wordt over en tegelijk met het recht, waarvan op grond van dit artikel alsnog invordering plaats heeft.

Onze Minister van Financiën kan in bijzondere gevallen beslissen, dat de vorige bepalingen van dit artikel geheel of gedeeltelijk buiten toepassing blijven.

Artikel 9

Op de ingevolge de artikelen 7 en 8 aan te geven waarden en op te leggen aanslagen zijn de bepalingen van de Successiewet 1954, voor zoveel mogelijk, van toepassing.

De ingevolge de Successiewet 1954 opgelegde boeten worden, voor de toepassing van de artikelen 7 en 8, geacht niet in het recht te zijn begrepen.

Inwerkingtreding van het desbetreffende artikel van de Successiewet (art. 81) met ingang van de eerste dag van de maand, volgende op die, waarin deze wet in het *Staatsblad* wordt geplaatst.

Het is verheugend te kunnen vaststellen, dat deze wetswijziging, waarvoor in het bijzonder ook de Hoofdafdeling Bosbouw bij de Stichting voor de Landbouw heeft geijverd, naar het zich laat aanzien, spoedig tot stand zal komen.

OM ONZE BOSSEN

Uit het Algemeen Dagblad van 12 Mei 1954

Sedert de in 1949 daartoe ingestelde commissie een ontwerp voor een nieuwe Boswet heeft vervaardigd, een ontwerp dat met name in kringen van boscigenaren en bosliehebbers allerminst met onverdeeld enthousiasme is ontvangen, wordt er binnenskamers over de toekomst van onze bossen meer gesproken dan in vele jaren het geval is geweest.

Dat er een nieuwe Boswet moet komen staat buiten kijf. Men kan onmogelijk volhouden dat de wetgeving te onzent op dit gebied een goed figuur slaat wanneer men de op het gebied van bosbouw en bosbescherming vigerende wetten en bepalingen in ons omringende landen in ogenschouw neemt. En ons bosareaal, in vergelijking met die andere landen toch al minimaal, wordt in ons land met zijn zich nog voortdurend ontwikkelende landbouw bij voortduring bedreigd. Aan al die bedreigingen kan zonder een goed sluitende en onze houtopstand meer dan tot dusver beschermende boswet niet in voldoende mate het hoofd worden geboden.

Nu is dat ontwerp-Boswet nog niet bij de Staten-Generaal in behandeling. De Stichting voor de Landbouw heeft er al over gesproken en het hoofdbestuur van die stichting heeft — merkwaardig genoeg in tegenstelling tot de mening van haar eigen hoofdafdeling Bosbouw — een oordeel over een bepaald onderdeel van de plannen uitgesproken dat alle bosliehebbers met zorg vervullen moet. Dat oordeel betrof de herplantingsplicht.

In 1940 is bepaald dat wie hout rooit, hout moet herplanten. O.i. in ons bosarme land een noodzakelijke maatregel. In 1948 is die herplantingsplicht gecontinueerd; er is toen echter een aantal bepalingen bijgekomen, dispensatiebepalingen, die de kracht van die herplantingsplicht verzwakken. Jammer. Het hoofdbestuur van de Stichting voor de Landbouw wil van die hele herplantingsplicht (die, als wij goed zijn ingelicht, in het ontwerp-Boswet ook is opgenomen) af. Reden: zij legt een te zware last op de grondeigenaar.

Nu zullen wij de laatsten zijn om te ontkennen dat grondeigenaren het gemakkelijk hebben. Integendeel. En vooral de eigenaren van landgoederen en bossen hebben met vele moeilijkheden te kampen, want al zijn de houtprijzen sterk gestegen, de kosten van herplanting, van onderhoud der bossen en vooral de belastingen maken het bezitten van een landgoed in zeer vele gevallen niet tot een onverdeeld genoeg. Er zijn vele oude geslachten waar het landgoed, lang reeds familiebezit, slechts ten koste van schier al te zware offers kan worden gehandhaafd.

Maar aan de andere kant: wanneer de herplantingsplicht niet wordt gehandhaafd, zal ons bosareaal in snel tempo verminderen, daarvan zijn wij overtuigd. En uit een oogpunt van recreatie en vanwege de klimatologische noodzaak (men zie de erosie, ontstaan in Spanje, sedert daar de bossen verdwenen, men zie de erosie in het boomloze Noordoost Groningen!) mag dat bosareaal niet inkrimpen¹⁾. Eerder dient het uitgebreid. En helaas, tot dat laatste is in ons land bijna alleen het gelukkig uiterst actieve Staatsbosbeheer in staat.

Vooruitlopende op de behandeling van het ontwerp-Boswet in de Tweede Kamer zouden wij willen zeggen: die herplantingsplicht moet per se gehandhaafd. Maar wat met meer vrucht te herzien ware is het belastingstelsel, waardoor de boscigenaar in Nederland onevenredig zwaar wordt belast.

¹⁾ Voorop diende hier te staan: „En uit een oogpunt van houtproductie” — Red.

MEN ZENDE :

Bijdragen aan een der redactie-leden.

Adreswijzigingen en reclames toezending aan de Administratie van de Ned. Boschbouw Vereeniging, Sickeszplein 1, Arnhem.

Boeken, tijdschriften en referaten aan Ir F. W. Burger, Strausslaan 15, Bilthoven.

Aanvragen en opzeggingen van abonnementen aan de redactie-secretaris Ir F. W. Burger.

Abonnementsgelden en geld voor losse nummers aan de Penningmeester van de Ned. Boschbouw Vereeniging, Sickeszplein 1, Arnhem, postgiro 171898.

Advertentie-zaken aan de Firma Ponsen & Looijen, Herenstraat 19, Wageningen.

ABONNEMENTSPRIJS :

De abonnementsprijs bedraagt f 12.— per jaar, bij vooruitbetaling. Voor in het bos werkzame personen beneden de rang van houtvester of daarmee gelijk te stellen functie, alsmede voor studenten aan de Landbouwhogeschool: f 6.— per jaar, bij vooruitbetaling. Losse nummers f 1.20. Korting voor de boekhandel 25%.

REDACTIE :

Dr H. van Vloten, voorz., Wageningen, Belmontelaan 5.

Ir F. W. Burger, secretaris, Bilthoven, Strausslaan 15.

P. J. Drost, lid, Arnhem, Floris Versterstraat 50.

Ir A. J. Grandjean, lid, Utrecht, van Speyckstraat 10.

Ir J. van Soest, lid, Wageningen, Meidoornplantsoen 16.

Voor alle soorten

Exotische Dennen en Bosplantsoenen

Pinus sylvestris, *Pinus austriaca* en *corsicana*
alle te leveren met contrôlezegels W.H.G

★

Groene Douglassen

met certificaat N.A.K.B.

★

Populieren

onder keur N.A.K.B. met plombe

★

De grootste bosbouwkwekerijen van het Land

30 000 000 planten in voorraad tegen 1954-1955

Bezoekt onze prima verzorgde kwekerijen

WERNHOUTSE BOOMKWEKERIJEN

FIRMA CHR. DOMEN - WERNHOUT

Telefoon K 1696-270 Zundert

DEKT VERZEKERING DE SCHADE ?

Zo niet, vraag dan inlichtingen bij de Onderlinge Bosschen Verzekering Maatschappij

Dir.: Nederlandsche Heidemaatschappij, Arnhem

DE AFDELING **BOSBEDRIJFSPLANNEN**
VAN DE
NEDERLANDSCHE HEIDEMAATSCHAPPIJ

VERSCHAFT U :

- ★ **BEDRIJFSKAART** met perceelslegger voor cultuurvorm, oppervlakte enz. (ook pachtoppervlakte)
- ★ **HOUT-INVENTARISATIE** voor een juist inzicht in aard en omvang van het geïnvesteerde kapitaal.
- ★ **PLAN** voor cultuuraanleg, opstandsverzorging en velling